

אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון
AFIK & CO. ATTORNEYS AND NOTARY

אפיק ושות'

גיליון 31, 16 ספטמבר, 2009

הגיליון המקצועי הדו שבועי של אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון
דניאל פריש 3 תל אביב, קומה 25, טלפון 03-609.3.609 פקס 03-609.5.609

תוכן עניינים

1. מאמרים בנושא: אחריות דירקטורים ונושאי משרה

כמשרד המלווה חברות ועסקים, לעתים רבות אנו נדרשים לשאלת האחריות האישית של דירקטורים ונושאי משרה. מצ"ב מספר מאמרים פרי עטנו העוסקים בנושא האחריות האישית של דירקטורים ונושאי משרה ואשר פורסמו בעבר במגזין "מכרזים" ובאתר האינטרנט של יפעת מכרזים, בו ניתן לראות גם מאמרים אחרים של משרדנו:

<http://www.iprojects.co.il/Tenders/new/expert.asp?Expertid=12>

כמו כן, מצ"ב מאמר בנושא הדגשים בביטוח דירקטורים ונושא משרה, פרי עטו של צביקה לנדוי מלנדוי יועצים לניהול סיכונים בע"מ, המתמחים בניהול סיכונים, לרבות ביטוחי דירקטורים ונושאי משרה וייעוץ בנושא ביטוח וניהול סיכונים.

2. פרסום בעיתונות אודות סכסוך בעלי מניות בתחנת מוניות, בו מייצג משרדנו

אחד מתחומי ההתמחות המרכזיים של משרדנו הינו סכסוכים בין בעלי מניות, ועו"ד שלומי תורג'מן, שותף בכיר במשרדנו, אף מלמד מזה מספר שנים קורס אקדמי בתחום זה, המבוסס, בין היתר, על המשפט האמריקאי ותקדימיו. ההליך המשפטי המתואר בכתבה הינו סכסוך בעלי מניות, אשר לאחר חודשים של הכנה התגבש להליך משפטי בו הוצאו צווי מניעה והושגו תוצאות היוצרות סטטוס חדש, והכתבה מדברת בעד עצמה.

3. פרסומים בעיתונות אודות הערעור אשר הגיש משרדנו בשם מר אלי רייפמן לבית המשפט העליון כנגד החלטה לאסרו בגין אי קיום צו בית המשפט המחוזי

במסגרת ההליך המתקשר בו מונה כונס נכסים לנכסיו של מייסד חברת אמבלייז בע"מ, מר אלי רייפמן, בו משרדנו מייצג כיום את מר רייפמן, ניתן בשבוע שעבר צו מאסר כנגד מר רייפמן על ידי בית המשפט המחוזי. למחרת הצו הוגשה על ידי משרדנו לבית המשפט העליון בקשה לעיכוב הליכים וכמצוות בית המשפט, כבר למחרת הוגש ערעור מקיף על החלטת המאסר. כעת, לאחר שבית המשפט העליון עיכב את ההליכים וקיים בשבועיים האחרונים שתי ישיבות בנושא במעמד הצדדים, ניתנה אתמול החלטה לפיה ההליך מעוכב עד לאחר החג, כאשר ביום שני 21.09.2009 יתכנסו הצדדים בבית המשפט העליון למתן החלטה בנושא. מצ"ב מספר כתבות מהשבוע האחרון בנושא סכסוך זה.

4. החלטות שיפוטיות מהתקופה האחרונה

א. טעות סופר בערבות בנקאית מהווה עילת לפסילת מתמודד במכרז [עעמ 5834/09 אדמונית החורש בע"מ נ' המוסד לביטוח לאומי, 29.07.2009]

המערערת נגשה למכרז למתן שירותי סיעוד וסיפקה ערבות בנקאית אשר סכומה צויין כ- 50,000 ₪ במקום ₪. ועדת המכרזים פסלה את ההצעה ובית המשפט העליון דחה בקשה לעיכוב ביצוע תוך

שהוא קובע כי סיכויי הערעור אינם גבוהים. בית המשפט פסק, כי הערבות הבנקאית אשר נקבה בסכום של 50,000₪, נגועה בפגם החורג מגדר פגם טכני גרידא, שכן לא ברור מהו הסכום שהערבות מייצגת, ואם היא ניתנת בכלל למימוש במתכונת זו.

נושא הערבות הבנקאית ותקינותה הינו נושא מהותי ביותר במכרזים, באשר כל פגם בערבות הבנקאית עשוי לגרום לפסילת ההצעה. כך, מומלץ כי עורך דין המתמחה בתחום יבחן את מסמכי המכרז בטרם הגשתם. המחלקה המנהלית של משרדנו, בראשות עו"ד רנה לפידות, בעלת קרוב ל-20 שנות ניסיון בתחום המוניציפאלי ודיני העבודה (ואשר שימשה עד לפני כשנה ומחצה כמנכ"ל המועצה האזורית חבל מודיעין וכיום משרדנו מלווה מועצה אזורית זו), מתמחה בין היתר בתחום דיני העבודה, תחום הרשויות המקומיות (בין באשר מדובר בייעוץ לרשויות ובין בייעוץ כנגד רשויות) ובתחום המכרזים.

ב. האם רשאי נאמן בפשיטת רגל לתפוס באמצעות משטרה ומוציא לפועל מתנות נישואים אשר קיבל פושט רגל [בשא (י-ם) 9108/09 שמעון אורי עו"ד נ' רוני זירר הרוש, 01.09.2009]

אחד התחומים בהם עוסק משרדנו הינו כינוסים ופירוקים ונושא זכויות הנושים מול זכויות החייב לאור חוקי היסוד, הוא נושא התופס מקום של כבוד בתחום זה. בהליך בו עוסק פסק דין זה, הגיש נאמן לנכסי פושט רגל בקשה חסויה (בקשה אשר לא הוצגה אף לבעלי הדין האחרים) לפיה נתבקש צו המאשר לנאמן לתפוס כבר בגן האירועים מתנות אשר יקבל פושט הרגל בטקס הנישואין וזאת תוך שימוש בשירותיו של "בעל תפקיד" מורשה ושוטרים בתשלום. כב' השופט שפירא סקר את ס' 42 לפקודת פשיטת הרגל הקובע כי נכסי החייב מוקנים לנאמן, המשיך ועמד על פרשנותו של סעיף 85(1) לפקודה הנ"ל המגדיר את נכסי החייב והגיע למסקנה כי לכאורה על המתנות האמורות לעבור לרשות הנאמן. לבסוף קבע בית המשפט, כי הגם שכספי מתנות של פושט רגל מוקנים לנאמן, יש להשיגם בדרך ובאמצעים שלא יפגעו בצדדים שלישיים, בסבירות ובמידה הראויה וכי עלות התהליך תהיה סבירה ביחס לתוצאה הנדרשת הימנו. כך, דחה בית המשפט את בקשת הנאמן.

ג. דפי זהב רשאית לספק שירותי חיפוש מספרי טלפון ממאגר בזק [בש"א (ת"א) 11667/09 "בזק" החברה הישראלית לתקשורת בע"מ נ' דפי זהב בע"מ, 13.09.2009]

בית המשפט המחוזי בתל אביב, כב' השופט אבי זמיר, דחה השבוע את בקשת בזק למתן סעד זמני נגד דפי זהב, אשר העתיקה מאתר האינטרנט של בזק את מאגר המידע של 144 באמצעות פריצה של מנגנון הגנה (המכונה "CAPTCHA"), אשר נועד להגביל את מספר השאילתות. בית המשפט קבע כי אין לפסול על הסף את טענת ההגנה, לפיה לא מדובר בקניין של בזק אלא במידע נגיש לכל הציבור.

בית המשפט קבע, כי המדובר בהתנגשות בין שתי זכויות חוקתיות - חופש העיסוק מול הזכות לקניין. ספק רב אם מאגר המידע של 144 הוא קניינה של בזק, והאם לבזק זכות יוצרים במאגר המידע, כאשר התועלת מחשיפת מאגר המידע של 144 עולה על הפגיעה בזכות הקניין ותורמת לתחרות. עוד קבע בית המשפט, כי חשיפה רחבה של מאגר 144 יביא תועלת מצרפית למשק ואינה מהווה פגיעה בחיסיון הפרטים האישיים של האזרחים. בית המשפט לא דן בשאלה האם הופרו חוקי זכויות יוצרים וחוקי המחשבים בענין זה ואלה יידונו בתיק העיקרי.

בברכת סוף שבוע נעים שמח.

רשימת התפוצה של משרד אפיק ושות' מופצת אחת לשבועיים לקהל של קרוב ל-1,500 איש וכוללת פרסומים מקצועיים לקהל הרחב בנושאים משפטיים המעניינים את הקהילה העסקית והינם בתחומים בהם עוסק המשרד. על מנת להצטרף לרשימת התפוצה יש לשלוח מייל לכתובת newsletter@afiklaw.com ובכותרת לכתוב "אנא צרפו אותי לרשימת התפוצה". ניתן להעביר מייל זה לכל אדם ובלבד שלא נעשה בו כל שינוי. אין האמור במייל זה מהווה ייעוץ משפטי ובכל נושא מומלץ לפנות למשרדנו על מנת שהעובדות תיבחנה היטב בטרם תתקבל החלטה כלשהי.

גם עסק קטן יכול לזכות במכרז כמו גדול

ביטוח אחריות נושאי משרה בחברה וכתבי שיפוי

משרדנו מייצג לא מעט חברות פרטיות וציבוריות ונתקל לא מעט בסוגיה הסבוכה של אחריותם האישית של דירקטורים ונושאי משרה לאור המגמה הגוברת והולכת בארץ ובעולם בכל הקשור בתביעות אישיות נגד דירקטורים ונושאי משרה בחברות, עולה והופכת מהותית, שאלת הכיסוי הביטוחי של נושאי המשרה. בשל קוצר היריעה, רשימה זו תסתפק בלהצביע בתמצית על מספר נקודות אליהן יש להידרש בהתקשרות לכיסוי ביטוחי של נושא המשרה וזאת בנוסף ליעוץ הנדרש מול סוכן ביטוח מנוסה בתחום ועורך דין המתמחה בתחום.

תחילה, האם ניתן לכסות כל סיכון לאחריות אישית? חוק החברות קובע¹ כי חברה אינה רשאית לפטור נושא משרה מאחריותו בשל הפרת חובת האמונים כלפיה ומציב מגבלות בדבר ביטוח או פטור לנושא משרה במקרה של הפרת חובת הזהירות של הדירקטורים. כך למשל, החוק דורש עוד כי תקנון החברה יתיר ביטוח, שיפוי או פטור ומאפשר שיפוי (היינו החזר הוצאות שהוצאו) רק על הוצאות סבירות שהוצאו לשם ההגנה בהליך. לעניין ביטוח, החוק מאפשר ביטוח הן בגין הפרת חובת זהירות והן בגין הפרת חובת אמונים אך לגבי הפרת חובת האמונים דורש החוק, כי נושא המשרה פעל בתום לב והיה לו יסוד סביר להניח שהפעולה לא תפגע בטובת החברה. זאת ועוד, החוק קובע במפורש, כי לא יהיה תוקף להוראה בתקנון, המתירה לחברה להתקשר בחוזה לביטוח אחריותו של נושא משרה בה, להוראה בתקנון או להחלטת דירקטוריון המתירה לשפות נושא משרה, או להוראה בתקנון הפוטרת נושא משרה מאחריותו כלפי החברה, בשל כל אחד מאלה: (1) הפרת חובת אמונים, למעט כאמור מעלה, (2) הפרת חובת זהירות שנעשתה בכוונה או בפזיזות; (3) פעולה מתוך כוונה להפיק רווח אישי שלא כדין; או (4) קנס או כופר שהוטל עליו.

גם משנטלה החברה ביטוח נושאי משרה, חשוב לשים לב לנושאים רבים וחשובים בפוליסה זו. כך למשל, האם כלולים בפוליסה אירועים אשר קרו בעוד נושא המשרה נשא בתפקיד, אולם תביעה בגינם הוגשה רק לאחר שעזב את החברה? מה גובה הכיסוי למקרה ומה גובה הכיסוי הכולל? האם הפוליסה ממשיכה לחול במקרה של חדלות פירעון של החברה? מי בוחר את עורכי הדין המייצגים במקרה של הפעלת הביטוח? אילו סוגי תביעות מוצאים מגדר הפוליסה? האם הפוליסה מכסה הליכים וחקירות אדמיניסטרטיביים או רק תביעות משפטיות? האם הפוליסה מכסה אירועים הנובעים מהנפקה לציבור? וכו' חשוב לציין, כי נושא אחריות מנהלים ודירקטורים בחברות, כמו גם נושא ביטוח נושאי משרה וכתבי שיפוי הם נושאים מורכבים ביותר אשר מוסדרים במספר דברי חקיקה ובדין, ככל שהתקנון אינו מאפשר כראוי כניסה להסדר ביטוח או שיפוי, עצם קבלת הכיסוי על ידי נושא המשרה מהווה הפרת אמונים לחברה ונושא המשרה עלול למצוא עצמו ללא כיסוי אף שחשב שכיסוי כאמור קיים. לכן, חשוב להתייעץ בעניינים אלו באופן שוטף עם עורך דין המתמחה בתחום על מנת למנוע מצב בו נושים של החברה יוכלו לעקוף את האחריות המוגבלת של החברה על ידי תביעה אישית נגד נושאי המשרה. באופן פרטני, חשוב להתייעץ עם עורך דין המתמחה בתחום בטרם הכניסה לפוליסת ביטוח נושאי משרה או כתבי שיפוי.

מאת: עו"ד דורון אפיק

* הכותב הינו שותף בכיר במשרד אפיק תורג'מן, הינו חבר בלשכות עורכי הדין של ישראל וניו-יורק ומתמחה בליווי חברות, עסקאות בינלאומיות ופיננסיות ומימון ואף משמש כדירקטור במספר חברות. כמו כן, הכותב בוגר הכשרה של האיחוד האירופי ביישוב סכסוכים בינלאומיים מחוץ לכותלי בית המשפט (גישור ובוררות).

* אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המומחה בתחום החברות וסכסוכים בין בעלי מניות בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו.

* ניתן להפנות שאלות בתחום באמצעות פניה לטל' 03-5635061. השרות ניתן ללא תשלום ללקוחות יפעת מכרזים בלבד.

מה בגליון?

9	בלעדי
10	כללית
33	תוצאות מכרזים
34	מהעולם

עורכת: אילת אלוני-כהן 03-5635069
מחלקת שירות לקוחות: סימה אטביה 03-5635073
מחלקת מכירות: 03-5635000

מען: דרך פתח תקוה 98-96 תל אביב 67138
פקס: 03-5635075

גם עסק קטן יכול לזכות במכרז כמו גדול

אחריות נושאי משרה בגין עוולת גרם הפרת חוזה של החברה

חברה כלשהי היא צד לחוזה ומנהל בחברה מבצע בשמה פעולות המהוות הפרה של החוזה. האם עשוי אותו מנהל להיות אחראי אישית כלפי הצד השני לחוזה בגין כך שגרם לחברה להפר את החוזה?

סעיף 62 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) קובע כי מי שביועין ובלי צידוק מספיק גרם לאדם שיפר חוזה מחייב כדון שבינו לבין אדם שלישי הריהו עושה עוולה כלפי אותו אדם שלישי. משמעות הדבר היא כי אותו אדם שלישי יכול לתבוע את מי שגרם לכך שהחוזה עימו יופר, אולם הסעיף מגביל את התביעה רק לנזקים כספיים אשר נגרמו עקב ההפרה.

חשוב לציין כי לא כל מקרה בו פעולה של אדם גרמה לאחר להפר חוזה מהווה גרם הפרת חוזה. נדרשת ידיעה של גורם ההפרה הן לגבי קיומו של החוזה והן לגבי כך שהפעולה (או המחל) שהוא עושה עלולה לגרום להפרתו של החוזה, אם כי אין חובה שהצד הגורם להפרה יידע את כל פרטי החוזה ומספיקה ידיעה על קיומו או אפילו התעלמות מחדש כי קיים חוזה.

החוק פוטר מאחריות במקרה של קיום צידוק מספיק לגרימת ההפרה. משמעות הדבר היא כי קיימים מקרים בהם יהיה אדם רשאי לפעול לסיכולו של חוזה של אחר. כך למשל, כאשר פעולת גרם ההפרה נועדה להגן על אינטרס כלשהו, אם כי בתי המשפט פסקו כי לא כל שמירה על האינטרס העצמי או הגנה על אינטרסים של אחרים מהווה צידוק מספיק, להבדיל מהגנה על אינטרס ציבורי או על זכות חוקתית.

בנוסף, במקרה בו קיימים יחסים מיוחדים בין האדם לבין הצד לחוזה, קיים צידוק מספיק. כך למשל, עורך דין המייעץ ללקוחו להפר חוזה לא יחשב לאחראי בעוולת גרם הפרת חוזה.

השאלה של אחריות נושאי משרה בחברה להפרה של החברה הסכמים בהם היא מחויבת נדונה מן ההיבט הנזיקי בעניין מתניהו נ' שטיל, שם ביקשו רוכשים של דירות לחייב אישית מנהלי חברת בניה שחדלה לפעול בגין נזקים שנגרמו להם בגין הפרת אותה חברה את הסכם הקומבינציה עימם. בית המשפט העליון דן, בין היתר, בשאלה האם עשוי מנהל בחברה להיות חב אישית בעוולה של גרם הפרת חוזה כאשר הוא גורם (במסגרת פעילותו בחברה) לחברה, בה הוא מנהל, להפר הסכם. בית המשפט העליון קבע כי כאשר מנהל פועל במסגרת סמכותו, וגורם לחברה להפר חוזה, לא יהיה המנהל חב בגין גרם הפרת חוזה שכן פעולתו היא פעולת החברה. ואולם, אחריות עשויה להיות קיימת אם המנהל חרג מסמכותו או פעל בניגוד לטובת החברה או ממניע זר כלשהו.

חשוב לציין, כי נושא אחריות מנהלים ודירקטורים בחברות הוא נושא מורכב אשר מוסדר במספר דברי חקיקה ובדין. חוק החברות מטיל גם הוא אחריות לפעולות נושא המשרה והמנהלים ובחינת האחריות תעשה באופן שונה. לכן, חשוב להתיעץ בעניינים אלו, באופן שוטף עם עורך דין המתמחה בתחום על מנת למנוע מצב בו נושים של החברה יוכלו לעקוף את האחריות המוגבלת של החברה על ידי תביעה אישית נגד נושאי המשרה.

מאת: עו"ד דורון אפיק*

מה בגליון?

בלעדי	8
כללית	8
מהעולם	40

* הכותב הינו שותף בכיר במשרד אפיק תורג'מן, הינו חבר בלשכות עורכי הדין של ישראל וניו-יורק ומתמחה בליווי חברות, עסקאות בינלאומיות ופיננסיות ומימון ואף משמש כדירקטור במספר חברות. כמו כן, הכותב בוגר הכשרה של האיחוד האירופי ביישוב סכסוכים בינלאומיים מחוץ לכותלי בית המשפט (גישור ובוררות).

* אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המומחה בתחום החברות וסכסוכים בין בעלי מניות בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו.

* ניתן להפנות שאלות בתחום באמצעות פניה לטל' 03-5635061. השרות ניתן ללא תשלום ללקוחות יפעת מכרזים בלבד.

עורכת: אילת אלוני-כהן 03-5635069

מחלקת שירות לקוחות: סימה אסביה 03-5635073

מחלקת מכירות: 03-5635000

מען: דרך פתח תקוה 98-96 תל אביב 67138

פקס: 03-5635075

הדגשים בביטוח אחריות דירקטורים ונושאי משרה

נושאי משרה בתאגידים חשופים, הלכה למעשה, למעשים ו/או מחדלים בגינם הם עשויים להיבצע על ידי צדדים שלישיים.

בשנים האחרונות חל שינוי בתחום התאגידים בכל הקשור למעמדם ואחריותם של הדירקטורים ונושאי המשרה. שורה של פרשיות, חלקן פליליות, וקריסה של חברות הביאו לשינויים משמעותיים בחקיקה ובפסיקה, אשר העצימו את תפקידי הדירקטורים והמנהלים בחברות והטילו עליהם אחריות אישית גבוהה. הליכים ופרשיות כגון תיקון מס' 3 לחוק החברות, יישום המלצות ועדת גושן לבחינת קוד הממשל התאגידי, תקנות "סרבנס אוקסלי (SOX)" שאומצו בארה"ב ומשפיעות גם בישראל, המעבר לתקינה החשבונאית החדשה (IFRS), המשבר החמור שפקד לאחרונה את שוק ההון, כל אלה הגבירו ומגבירים את חשיפת הדירקטורים והמנהלים לתביעות משפטיות.

אחת הדרכים לניהול החשיפה הנ"ל הנה באמצעות רכישת ביטוח אחריות דירקטורים ונושאי משרה (להלן בהתאמה: "**הביטוח ו/או הפוליסה**").

דיני החברות מתייחסים לביטוח אחריות נושאי משרה בסימן ג' לפרק השלישי לחוק החברות, התשנ"ט - 1999 (להלן: "**החוק**") שעניינו "פטור, ביטוח ושיפוי". סעיף 258(ג) קובע כי חברה רשאית לבטח את אחריות נושא המשרה בהתאם לקבוע בפרק זה בלבד.

לעניינו, רשאית חברה, אם קיימת הוראה בתקנון, לרכוש ביטוח לאחריות דירקטורים ונושאי המשרה הפועלים מטעמה או עבורה, בשל חבות שתוטל עליהם מתוקף תפקידם ככאלה בגין הפרת חובת הזהירות כלפי החברה או צדדים שלישיים ו/או הפרת חובת האמונים כלפי החברה ובלבד שפעלו בתום לב תוך הנחה שאין בפעולה כדי לפגוע בחברה ו/או בגין חבות כספית שתוטל עליהם לטובת צד שלישי. לצד כל זה קובע חוק החברות כי במקרים מסוימים הברה אינה רשאית לאשר שיפוי, פטור או ביטוח של נושא משרה בחברה וזאת מטעמים של ממשל תאגידי תקין.

מטרתו העיקרית והראשונית של ביטוח זה, בשונה מביטוחים אחרים המכסים בעיקר את אחריות החברה, הינה כיסוי בגין אחריותו האישית של נושא המשרה. יחד עם זאת בחלוף השנים נאלצו המבטחים להתאים את הביטוח לתנאי השוק המשתנים וההתמקדות בביטוח אחריות אישית אינו עוד הכיסוי היחיד בביטוח זה. למשל, כיום, יכולות חברות, לגביהן קיימת החשיפה הרלוונטית, לרכוש גם ביטוח בגין אחריות החברה (Entity Cover) מפני תביעות בגין הפרות חוקי ניירות ערך.

ככלל, ביטוח אחריות נושאי משרה מעניק התחייבות של חברת הביטוח לשפות את נושא המשרה, או את החברה בגין שיפוי נושא המשרה, בקרות מקרה הביטוח. ברם, כמו בכל פוליסת ביטוח, קיימים גם בפוליסה זו הגדרות, תנאים וחריגים שחשוב לתת עליהם את הדעת. מפאת קוצר היריעה, המאמר נוגע בנקודות בודדות בלבד:

א. בסיס הביטוח: על מנת להבין את מהות הכיסוי הביטוחי חשוב להכיר את בסיס הביטוח: הביטוח הנו על בסיס "הגשת תביעה" – Claims Made. המשמעות הנה שהפוליסה מכסה מעשים ו/או מחדלים רשלניים שנעשו על ידי המבוטח במהלך תקופת הביטוח ואף לפני תחילתה אך במפורש לאחר "**התאריך הרטרואקטיבי**" הנקוב בפוליסה ומכאן חשיבות תאריך זה.

ב. תחום טריטוריאלי ושיפוי: במרבית הפוליסות הדין והשיפוי אינו "כל העולם". על נושאי המשרה, יחד עם יועציהם המשפטיים, לבחון את האפשרויות של מקום פעילות החברה, אפשרויות הגשת תביעה נגד נושאי משרה ועל פי אילו דינים תתברר. על החברה לוודא שתחום השיפוי של הפוליסה חל בכל הטריטוריות האפשריות מבחינתה ולבחון האם החריגים לעניין שיפוי ארה"ב וקנדה (במידה ונכלל בפוליסה) עולה בקנה אחד עם החשיפה של החברה גם בטריטוריה זו.

ג. גבולות האחריות: גבול האחריות משמעו הסכום המקסימאלי שחברת הביטוח תשלם לתובע/או לכל התובעים ביחד בגין מקרה/י ביטוח המכוסה/ים על פי הפוליסה. גבול זה הינו למקרה (לאירוע אחד) ובסך הכול לתקופת ביטוח שנתית אחת. אין בנמצא כללי אצבע הקובעים מהו הסכום ההולם ותאגידים רבים פועלים בתחום בהתאם לחלופות המוצעות בפניהם, גבולות אחריות היסטוריים ו/או בהתאם לעלות הביטוח. על נושאי המשרה לבחון היטב את הסיכון/חשיפה שלהם בהקשר זה ולרכוש גבול אחריות שישקף, ככל הניתן, חשיפה זו.

ד. להלן נפרט מספר הגדרות המקובלות בפוליסות רבות והמשמעות שלהן מבחינת הכיסוי הביטוחי:
"מעשה שלא כדיון" - הגדרה זו הנה לב ליבו של הביטוח לעת הפעלתו ורצוי להרחיבה ככל שניתן.
ההגדרה כוללת, בין היתר, הפרת חובת זהירות, הפרת חובת אמונים, מעשה או מחדל, הצהרה מוטעית, חריגה מסמכות.
"מבוטח" - ההגדרה הסטנדרטית קובעת כי מבוטח הנו כל אדם שיהיה בעבר, מכהן בהווה או שיהיה בעתיד כנושא משרה או דירקטור. מומלץ לבחון את הגדרת בעלי התפקידים השונים בחברה על מנת להרחיב את ההגדרה הקיימת בפוליסה עד כמה שניתן.
"חברת בת" - מרבית הפוליסות מכסות נושאי משרה המכהנים ב"חברות בנות" של בעלת הפוליסה. על פי רוב הפוליסות קובעות כי תאגיד המוחזק במישרין ו/או בעקיפין 50% ומעלה מוגדר כחברת בת. רצוי לבחון את המבנה הארגוני של החברה ולהתאים את ההגדרה של חברת הבת בפוליסה כך שתהיה רחבה דיה ו/או תואמת את המבנה ומדיניות החברה להכללת חברות כאמור.
"חברה קשורה" - מרבית הביטוחים כוללים גם כיסוי לנושאי משרה מטעם בעלת הפוליסה לכהן כדירקטורים או נושאי משרה בחברה קשורה. ההגדרה משתנה בין הפוליסות והיא כוללת חברות בהן לחברה יש מעל אחוז מסוים מזכויות ההצבעה המוחזקות, במישרין או בעקיפין באמצעות חברת בת ו/או חברות בנות, ושאינן מוגדרות חברות בנות (ובהתאם להגדרה המופיעה בפוליסה). רצוי לבחון את שיעור האחזקה שיש לבעלת הפוליסה בחברות חיצוניות ולהתאים את ההגדרה בפוליסה.

ה. חריגים מקובלים בפוליסה:
חריג מבוטח נגד מבוטח – ככלל, הפוליסה אינה מכסה תביעות של "מבוטח" נגד "מבוטח" או של החברה נגד מבוטח. לחריג זה סייגים, (היינו, הרחבות מבחינת המבוטח) ורצוי לצמצם את החריג ככל שניתן.
חריג זיהום - הפוליסות כוללות סייג לתביעות בגין זיהום ואולם חלקן מעניקות כיסוי בגין הוצאות משפטיות בגבולות אחריות מוגבלים- ראוי לבחון גבולות אחריות אלה בהתאם לחשיפה, אם קיימת.
עשיית רווח אישי – הפוליסה אינה מכסה תביעות בגין עשיית רווח אישי, תרמית, קנסות, פיצויים עונשים.
חריג בעלי מניות – פוליסות רבות כוללות חריג זה. החריג הקובע אחוז (שיעור) מסוים של אחזקה על ידי בעל המניות שתביעותיו אינן מכוסות – רצוי לבחון שיעור האחוז בהתאם למבנה הבעלות של החברה כך שלא תוחרגנה תביעות בעלי מניות שנושאי המשרה מצפים להיות מבוטחים בגינם.

ביטוח אחריות נושאי משרה, רחב ככל שיהיה, מהווה רובד אחד הן במרחב מנגנוני ההגנה שמעניק החוק לנושא המשרה, והן במרחב מערך הביטוח השלם של התאגיד בו הוא פועל.

פטור מאחריות

האמור במאמר כללי זה הנו בבחינת מידע כללי בלבד ואינו בגדר חוות דעת, המלצה או ייעוץ. כותב המאמר אינו נושא באחריות לכל תוצאה ו/או נזק ו/או הפסד ישיר ו/או עקיף מכל מין וסוג שהוא שייגרם בגין שימוש במידע הכלול במאמר זה ו/או באמצעותו. השימוש במידע שלא כאמור לעיל הנו באחריותו הבלעדית של הקורא בלבד.

רייפמן הורה לנאמנים להעביר מניות אמבלייז למנהל המיוחד

אלי רייפמן הוציא בסוף השבוע צווים המורים לנאמני אמבלייז הנמצאים בחו"ל להעביר את המניות לידי המנהל המיוחד איתן ארז.

רייפמן הוציא את הצווים בעקבות החלטת בית המשפט העליון ביום חמישי, שלפיה עליו לשלוח את ההוראה לנאמנים המחזיקים עבורו במניות החברה, ואם לא יעשה כן ביום שני יתקיים דיון במאסרו. בימים חמישי ושישי שלח בעל השליטה באמבלייז 41 מכתבים לכל הנאמנים המחזיקים במניות אמבלייז עבורו.

בסביבתו של רייפמן אומרים כי בגלל המאבק על השליטה במניות אמבלייז, היה צורך להקים מבנה אחזקות מיוחד, שכעת צריך לפרק אותו: "זה תהליך דומה לקילוף בצל, קליפה אחר קליפה. מבנה אחזקות המניות הזה נועד להסתיר את הבעלות על המניות, כדי שאיש לא יוכל לחמוס אותן".

רייפמן מסר באמצעות באי כוחו ממושרד אפיק-תורג'מן, כי "אנחנו מנסים להעביר את המניות מאז ניתן פסק הדין של השופטת חיות בעליון. עם זאת, עד להחלטת בית המשפט העליון ביום חמישי האחרון לא הצלחנו לקבל את שיתוף הפעולה של המנהל המיוחד. מר רייפמן מתכוון לכבד כל צו של בית המשפט באופן מלא, ויעשה כל שביכולתו כדי להחזיר את חובותיו לנושיו. בית המשפט העליון הציע מתווה פעולה חדש, שאנו פועלים לפיו, ואנו מקווים שמתווה זה יצליח להביא את המניות מהר יותר מהמתווה שהצענו קודם".

בשבוע שעבר עיכב בית המשפט העליון את מאסרו של רייפמן עד להחלטה אחרת, ומנע את מאסרו למשך 45 יום שהיה אמור לה-תחיל ביום שלישי שעבר, לפי הוראת שופטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב ורדה אלשיך. אלשיך קבעה שרייפמן ביזה החלטת בית משפט, שהורתה לו להעביר את מניותיו באמבלייז לעו-רך דין ארז.

רייפמן הגיש ערעור על החלטת המאסר, וביום חמישי האחרון נערך כאמור הדיון בעניין. ✕

ענת שיחור-אהרונסון

רייפמן. לקלף כמו בצל

צילום: חן גלילי

העליון דחה את ההחלטה בעניין מאסרו של אלי רייפמן לאחר ראש השנה "בעקבות אילוצי בית המשפט"

16.9.2009 | 19:22 **הילה רז**

השופט חנן מלצר מבית המשפט העליון דחה את מועד הדיון בעניין ההחלטה האם לשלוח את יו"ר אמבלייז, אלי רייפמן, למאסר לאור ביזיון החלטת בית משפט. הדיון, שאמור היה להתקיים מחר, נדחה ליום שני הבא מיד בתום ימי החג של ראש השנה. השופט מציין בהחלטתו כי דחיית מועד הדיון נעשית עקב אילוצי בית המשפט, מבלי לפרט.

היום הגישו עורכי דינו של רייפמן הודעה לבית המשפט העליון לפיה רייפמן רואה עצמו מחויב לתהליך העברת המניות והוא מבקש לבצעו ללא דיחוי ופועל לשם כך ללא לאות. רייפמן הודיע באמצעות עורכי דינו דורון אפיק ושלומי תורג'מן, כי הצליח לכנס ישיבת דירקטוריון שצפויה לקבל החלטה המורה לנאמנים המחזיקים לטענתו במניותיו לחשוף את המניות בהן הם מחזיקים בעבורו.

לפני שבוע עירער רייפמן לבית המשפט העליון על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב שהורה על מאסרו אם לא יעביר בתוך 24 שעות את מניותיו לידי המנהל המיוחד שמונה לנכסיו, עו"ד איתן ארז. ההחלטה ניתנה במסגרת בקשה לבזיון בית משפט שהגיש ארז.

ביום חמישי שעבר, בתום הדיון הראשון בערעור, הציע מלצר לבאי כוחו של רייפמן להסכים להסדר לפיו צו המאסר יעוכב בכפוף לכך שיוצאו ל-41 הנאמנים בלונדון, שלטענת רייפמן מחזיקים במניות עבורו, מכתבים שבהם ייאמר להם כי עליהם להעביר את המניות למנהל המיוחד עד אתמול.

בדיון שנערך אתמול התברר כי עד למועד הדיון לא הועברה אף מניה לידי המנהל המיוחד. לדברי עו"ד תורג'מן, רייפמן קיבל תשובות מ-10 נאמנים שהודיעו כי הם לא מחזיקים במניות. בשלב זה התעורר רוגזו של השופט מלצר והוא שאל את תורג'מן: "עכשיו אתם אומרים שרייפמן ידע שהפנייה לנאמנים תניב תשובות שליליות לפיהן הם לא מחזיקים במניות, אז למה עשינו את כל המהלך הזה? האם זה היה הליך סרק?".

על כך השיב תורג'מן כי לטענת רייפמן, למרות תשובותיהם של הנאמנים, הם כן מחזיקים במניות עבורו. מלצר לא הירפה מתורג'מן: "במסמכי ההלוואה שעליהם חתם רייפמן כתוב שעד מארס 2009 הוא ידע בדיוק איפה המניות. איפה המניות האלה נגוזו?". על כך השיב תורג'מן: "גם במארס '09 לא היו מניות בפועל".

כאשר ביקש רייפמן להגיד דבר מה לבא כוחו, אמר לו מלצר: "תקפיד על גרסאות. אני עצמי כבר מתבלבל מהגרסאות".

במארס 2009 ניתן צו כינוס נכסים נגד רייפמן, לבקשת שתי חברות נושות שלו. במהלך כינוס הנכסים הוברר כי לרייפמן חובות בסך כולל של כ-250 מיליון שקל לנושים שונים בארץ ובעולם.

77
ש 24

קול מסורד של ישיבות החברה, טוענים הנהגה "לפתח החליט רפי, כי במקום לעשות ישיבה מסדרת בכול פעם - הוא יעשה את הישיבה עם עצמו בסופה יחתיים אותנו על מה שהחליט וכך יתנו העניינים. פתאום, לאחר שנים, כבר לא הייתה לופה של מנהלים בתחנה".

לטענתם, תחנת מוניות שכזו גובה למעלה 100 אלף שקלים לחורש מחבריה, כשברוב המקרים מדובר בכסף נקי שרובו אינו ררוש לניהולה. כום הוזה, אמור לפחות, להתחלק באופן שווה בין החברים הראשונים של התחנה. אחת מהטענות העיקריות שמציגה התביעה כנגד עטר, מרברת

מוניות הכסף

30 נהגי תחנת המוניות "נאות רחל" בחולון תובעים את רפי עטר, נהג זוטור שהגיע לתחנה והפך למנהלה. לטענתם, הוא עשה זאת בדרכים לא מקובלות. אגב, אותו עטר, שהיה קבלן קולות, הורשע בפרשת מתפקדי מפלגת העבודה • הוא מצידו טוען, כי הכל נעשה לפי הספר

צ'יקוטאי

כשיחזקאל בן נתן, 74, הקים את תחנת המוניות "נאות רחל" בחולון לפני כארבעים שנה, הוא לא ציפה שיום יבוא והוא יגלה שהתחנה אותה טיפת וגידל נחטפה מתחת לאפו. ומי שחטף אותה היה לא פחות מהאיש שכינה אותו "אבא", והיה לבן טיפוחיו. יחר עם בן נתן ישנם עוד 30 נהגי מוניות שטוענים, כי התחנה שלהם פשוט נגזלה מהם בעזרמה על ידי רפי עטר, שהגיע לשם לפני שבע שנים כנהג זוטור, ובמהרה הפך לבעלים הבלעדי של המקום, כשהם נופלים ברשתו מכיוון שסמכו על "החבר" שלהם. הנהגים החליטו לתבוע את עטר, בדרישה שיחזיר להם את מניותיהם ואת זכויותיהם שעזבו. עורכי דינו בתגובה: "הכל חוקי".

משלושים יוצא אחד

"אני מנהל בתחנה כבר הרבה שנים, קרוב ל-40 שנה", אומר בן נתן. "כל הזמן היו איתי כמה מנהלים ותמיד הייתה תחלופה, מכיוון שחלקם עשו טריקים ולא עבדו בדרך הישר. אני תמיד הייתי ישר, ובגלל זה החברים תמיד השאירו אותי בתפי קיד הוזה. כל הסיפור התחיל כאשר לאחר שלושים שנות נישואין התגרשתי, והייתי במשבר. בתקופה הזו הגיע לתחנה בחור בשם רפי עטר, שעבר אצלי

החברה. בדרך כלל נהוג לרשום את כל חברי התחנה כשותפים, אולם במקרה הזה הוחלט, מסיבה לא ברורה, שרק מי שמנהל את החברה בפועל יהיה בעל המניות המלא. הנהגים בחרו שלושה מנהלים, והם התחלפו מדי פעם. הכול התנהל על מי מנוחות, עד שהגיע רפי עטר".

טענת הנהגים בתחנה היא, שעטר השתמש בתרגילי נוכחות שונים על מנת להשתלט על התחנה, ולהשליט שלטון טרור על חבריה. "תחנת מוניות שכזו, גובה כ-120 אלף שקלים לחורש מחבריה, כשברוב המקרים מדובר בכסף נקי שרובו אינו ררוש לניהולה", ממשיכים עורכי הדין. "הסכום הזה, אמור לפחות להתחלק באופן שווה בין שלושים החברים הראשונים של התחנה. עטר הבין, ככל הנראה, את הפוטנציאל הגלום בשליטה על כספי התחנה והצליח לקבל, בסופו של דבר, את השליטה המלאה עליה. יחזקאל בן נתן הוא המייסד הראשון של התחנה, וגם היה אחד ממנהליה. עטר החל לשחק ליחזקאל כרגשות, ודרכו הצליח לקבל עוד ועוד סמכויות בתחנה, ואת למדות שלא היה אחד מחבריה המקוריים".

טענות הנהגים כלפי עטר הן רבות. אחת מהן נוגעת לזכויות הנהגים בחברה. בתחילה היו 30 חברים בתחנה, ועד היום הצליח עטר לקבל את הזכויות של 13 מהם, וזאת על ידי קניית מניות של חברים שני פטרנו וריכזם אצלו. דבר אחר שהוא עשה, ככל הנראה, היה ביטול ישיבות החברים הקבועות וקבלת ההחלטות על באופן עצמאי. "בהתחלה היה פרוטור

נו בתור נהג שכיר. בשלב מאוחר יותר הוא קנה זכות לחברות בתחנה".

תחנת המוניות "נאות רחל", היא אחת הותיקות והידועות בחולון. מדובר בתחנה שיתופית שפועלת משנת 1971, והמורל העסקי שלה קיים ברוב התחנות כיום. בתחנה ישנם שני סוגים של מעמדות: נהג שכיר וחבר, כשהחבר הוא בעצם בעל זכויות ושותף לכל דבר. התחנה גרלה והתרחבה לאיטה, עד שיום אחד הוחלט שיהיו בה 30 חברים לכל היותר, ושכל נהג אחד שירצה לקבל את שירותי התחנה - יאלץ לעשות זאת כשכיר, ולא כאחד השותפים. בנוסף היו לתחנה הוצאות שוטפות, כגון רכישת מכשירי קשר חדשים וציוד טלפוני. כדי לממן את התהליך, סוכם שרמי החבר בתחנה יעמרו על 500 שקלים בחורש, ואילו נהגים חיצוניים ישלמו 950 שקלים. "ברוב התחנות העניין הכלכלי מאוד מסודר. בתחנה הזו זה היה הרבה פחות רשמי", מספר עו"ד שלומי תודג'מן, שיחר עם אייל רעני מייצג את הנהגים בתביעתם נגד עטר. "היה פה תהליך טבעי של צמיחה. בתחילה היה מדובר כנהג אחר שקיבל דישיון, ולאט לאט נוספו אליו חברים שלו. הם בחרו טלפון ו'בוטקה' שאיתם יוכלו לעבוד. הם לא רשמו את זה בשום מקום, בעיקר בגלל שהם היו חברים. בכל מקרה, לעיסק שמנוהל על ידי מספר אנשים, בין אם הוא רשום או לא, יש תוקף משפטי לכל דבר".

הבעיה התעוררה, כאשר הם התחילו לעבוד עם חברות גדולות, ואז הגיעה דרישה למסד את העניין, כדי לשמור על שביעות רצון הספקים. אז הוקמה

תחנת המוניות, עורכי הדין שלומי תורג'מן (מימין למטה) ואיל רעני. "עלויות הפעלת התחנה והתשלום לסדרנים אינן גבוהות ואינן מגיעות לכדי 30,000 שקלים מדי חודש, ואף זאת על דרך ההגזמה"

בע אכן נבחר בשנת 1997 להיות אחד מן המנהלים בשותפות, ומורשה חתימה". בשלב זה, לטענת התביעה, החל עטר להגדיל את אחזקותיו בחברה. בכתב התביעה טענו, כי: "לאחר שכינה כשנתיים כמנהל בחברה, הוגש לרשם החברות רוח הקצאת מניות, לפיו הוקצו לעטר 140 מניות וליחזקאל 110 מניות (סך הכל 250 מניות). זו הייתה נקודת הזמן הראשונה, בה החל הנתבע להגדיל את אחוזי הבעלות שלו בחברה על דעת עצמו ושלא כדין". כמו כן נכתב, כי החל מה-6 בדצמבר 2008, מחזיק עטר ב-100 אחוזים ממניות החברה, וזאת בלי אישורם המפורש. כמו כן נטען, כי עטר: "ביטל את נהלי הקבלה לתחנה, והוא כיום היחיד שמחליט, בשונה מבעבר, מי יתקבל לתחנה. נה. בכך הוא דילג על המנגנון של ההצבעה, כמתחייב וכפי שנקבע על ידי המייסדים".

"נדלקו לי כמה נורות אדומות"

הכל יכל להתנהל על מי מנוחות בתחנת "נאות רחל", אך אז הגיע הסיפור שפוצץ את כל העסק, ובעצם גרם לתביעה של הנהגים וכן נתן כנגד עטר. "יש לנו בתחנה קצת בעיות עם העירייה", מספר בן נתן, "בגלל שמסיבות שונות הם רוצים להווי לנו את ה'בוטקה'. הפיתרון היה למצוא חנות, כך שאם יפנו אותנו מהעירייה, יהיה מקום בו נוכל להמשיך

שלי. הרעיון לקחת את הכסף של הסכם הגידושין, ולפתוח קופות גמל שהיו לי שהוספו לי קרוב ל-300 אלף שקל. הכל כבר היה סגור מבחינתי, ואז הוא בא בהצעה ואמר לי 'לא, אל תשקיע את כל הכסף שלך על 4 קירות. אני הבן שלך, אני אראג לך'. הוא התחיל להכניס נכון, יהיה לקנות מספר למוניות במשרד התחבורה. הוא היה איתי כשהלכנו לבנק 'לאומי' לפתוח את קופות הגמל שלי, ונתתי לו באותו מעמד צ'ק בנקאי על סך 85 אלף שקלים. הוא רשם אותו על שם אמא שלו, מול עטר, וקנינו מספר חצי-חצי. בדיעבד גיליתי שאת המספר הוא רשם על השם שלו בלבד מבלי שידעתי. לא עבר הרבה זמן, והוא בא בהצעה אחרת. נשאר לי 250 אלף שקלים, והוא אמר לי שמי כידים אותו בבנק הפועלים, שהוא יפקיד את הכסף עבדתי והתשואות יהיו טובות יותר. הכנסתי את הכסף לשם. תקרא לי מטומטם, תקרא לי אהבל, אבל במעמד הזה נתתי לו זכות חתימה על הכסף שלי. אחרי כמה זמן קנינו מספר ב-130 אלף שקלים, חצי-חצי. הרי צאתי מהבנק 65 אלף שקלים יחד איתנו. אמרתי לו שיוציא לבר, אבל הוא אמר ששינוי חייבים לחתום על הכסף. מאוחר יותר גיליתי, שהוא מצא קומבינה להריץ את הכסף לבר. נתתי לו את הכסף בלי קבלות, הרי הוא הבן שלי והיה בינינו אמון מלא. חשבתי שעכ"שיו הוא יעשה מספר אחד על שמי, כי הקודם היה עליו, אבל גם את המספר הזה הוא רשם על שמו".

בכתב התביעה נכתב, כי: "בשנת 1997 הציע עטר מו הנתבע לניהול השותפות והכרין, כי יעשה זאת בהתנבחות. הצעתו התקבלה על ידי ההורים, והנת-

טוענים בהמשך, שימש את עטר לרכישת והקמת עסקים נוספים בארץ ובחו"ל.

אבא ובן

האיש שבעצם טיפח וגידל את עטר, היה בן נתן, שייסד את תחנת "נאות רחל". עכשיו הוא מצטער על שנתן ל"בנו" להוליד אותו שולל כזכור, עטר נכנס לחייו בריוק כשהיה במהלך גידושין מכוערים מאש"ת. "במקום להילחם בגרושתו, מצב שבהחלט יכל לשפר את המצב לטובתי, החלטתי לוותר ולתת לה את רוב הנכסים שלנו. הרברים היחידים שלקחתי אליי, היו 127 אלף שקלים, מדידה ששווה 150 אלף דולרים. פשוט לקחתי והלכתי. דפי הגיע בריוק בתקופה הזו בחיי, ונכנס איתי להנהלה. הוא אמר לי 'תראה, אתה גירלת ילדים שלושים שנה. אם הייתי במקום הבן שלך, הייתי תומך בר ולא בגרושתך. אחרי כל מה שעזרת לי'. הוא אמר לי, 'תתייתמתי מאב בגיל צעיר, ואתה תהיה אבא שלי'. מאז כל השפה ביינינו הפכה להיות כזו, הוא קרא לי 'אבא' ואני קראתי לו 'בן'. ער לדגוע זה כל מי שמכיר אותי ואותו יודע, שאני אבא שלו והוא הבן שלי. על המילה הזו הוא התחיל לתפוס ביטחון ושליטה. בתחנה מבידים אותי, ויורעים שאני עושה רברים 'דוגרי' וברדך הישר, והיניחו שאם אני איתו - אז הוא בסדר. הוא קיבל את העוצמה מהממכותיות שלי. כשקיבלתי את הכסף מהגידושין, תבננתי לקנות דירה ליד הבית של אמא

הפרשי ההכנסות אותן לכאורה גרפה התחנה מדי חודש. לטענתם: "עלויות הפעלת התחנה והתשלום לסדרנים אינן גבוהות ואינן מגיעות לכדי 30,000 שקלים מדי חודש, ואף זאת על דרך ההגזמה. לפי כר, לזכות השותפות עומד מדי חודש על למעלה מ-70,000 שקלים מדי חודש לפני מס. סכומים אלו, גם לא חלקים מהם, מעולם לא הועברו למייסדים או למי מן התובעים, סכומים אלו ניטלו כולם על ידי הנתבע (עטר, ש"צ) לשם הקמת עסקיו הפרטיים, רכישת נכסים פרטיים ותשלום עבור פלטפורמה עסקית אותה הקים". לטענתם, מדובר בסכום של לפחות 1,200,000 שקלים בשנה. הכספים, הם

